

Τό νέο βιβλίο τουῦ διάσημου Ἰατροῦ Sucharit Bhakdi

Ἴὸς Corona – Χωρὶς μάσκα (γ' Μέρους)

Ἡ νάρκη τοῦ ἐμβολιασμοῦ

Οδιττός βασικός κανόνας γιὰ τὴ χρήση ἐμβολίων, ἡ προστασία ἀπὸ μιά βαριά καὶ ἀπειλητικὴ γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀσθένεια καὶ μιά ἀνεκτὴ καὶ ὑποφερτὴ συχνότητα στὴν ἐμφάνιση παρενεργειῶν, προφανῶς δέν τηρεῖται στὴν περίπτωση τοῦ ἰοῦ Κορώνα. Ἐπίσης σέ ἄλλη μιά οὐσιαστικὴ παράμετρο δέν δόθηκε βαρύτητα: δέν ἔχει νόημα, ὁ κάθε ἕνας ἀνθρώπος νὰ ἐμβολιάζεται μὲ τό κάθε ἐμβόλιο. Ὁμάδα ὑψηλοῦ κινδύνου στὴν περίπτωση τοῦ COVID-19 εἶναι οἱ ἀνθρώποι ἄνω των 70 μὲ ὑποκείμενα νοσήματα. Ἐκεῖ ἴσως θὰ εἶχε νόημα ὁ ἐμβολιασμός.

Παρά ταῦτα ξεκίνησε ὁ μαζικὸς ἐμβολιασμός μὲ ἐμβόλια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δέν ξέρουμε, «ἂν δροῦν, πόσο καλά δροῦν καὶ τί προκαλοῦν». Γι' αὐτό καὶ ἡ προσωρινὴ μόνο ἄδεια γιὰ τὴ χρήση τῶν ἐμβολίων καὶ ἡ ἀπαλ-

λαγή τῶν ἐταιριῶν παραγωγῆς ἀπὸ κάθε νομικὴ εὐθύνη. Ὅταν παλαιότερα ὁ ἔλεγχος ἀσφάλειας ἑνὸς νέου ἐμβολίου ἀπαιτοῦσε ἐπτά μὲ δέκα χρόνια, τώρα ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν δόθηκε ἡ προσωρινὴ ἄδεια. Ἀναμένεται στὰ ἐπόμενα δύο χρόνια ἡ ἀξιολόγηση τοῦ ρίσκου καὶ τῆς ὠφέλειας. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει μὲ ἐμβόλια ἐντελῶς νέας τεχνολογίας πάνω σὲ γονιδιακὴ βάση πού θὰ μπορούσαν νὰ ἔχουν ποικίλες βαριές παρενέργειες. Μιὰ ἀποτελεσματικὴ προστατευτικὴ δράση τους σὲ περίπτωση βαριάς νόσησης, ἀπειλητικῆς γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, δέν ἀποδείχθηκε ποτέ. Τότε πάνω σε ποιά δεδομένα στηρίχθηκε ἡ ἀδειοδότηση; Οἱ φαρμακευτικὲς ἐταιρεῖες θριαμβευτικὰ παρουσίαζαν ἐκπληκτικὰ ποσοστὰ προστασίας ἀπὸ τὴ νόσο, ἡ Biontech/Pfizer μάλιστα κατὰ 95%. Ἀλλὰ σὲ ποιά ἐπιστημονικὰ δεδομένα στηρίχθηκε αὐτὸ τὸ ποσοστὸ; Ἀπὸ τοὺς μετέχοντες στὴν ἔρευνα, ἄνω τῶν 40.000 ἀνθρώπων, ἡ ἐταιρεία ἐντόπισε μόνο σὲ 170, δηλ. μόνο στὸ 0,4% τοῦ δείγματος, «περιπτώσεις» COVID-19 – σὲ 8 ἐμβολιασμένους (μιὰ βαριά περίπτωση) καὶ σὲ 162 ἀνεμβολίαστους (ὀκτώ βαριές περιπτώσεις). Ἡ μέθοδος ἐξακρίβωσης τῆς ἀσθένειας σὲ περιπτώσεις συμπτωμάτων, ὅπως βήχας, καταρροή, βραχνάδα ἦταν τὸ RT-PCR-Test, γιὰ τὴν ἀνακρίβεια τοῦ ὁποίου εἶχε γίνει λόγος ἤδη στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου. Δηλ. μόνις στὸ 0,7% τῶν ἐμβολιασμένων, στοὺς 162 ἀπὸ τοὺς περίπου 23.000, τὸ ἐμβόλιο ἐμπόδισε τὴν ἐμφάνιση κάποιου βήχα, καταρροῆς ἢ βραχνάδας. Ἀντίθετα κατεγράφησαν ἑκατοντάδες βαριές παρενέργειες στοὺς ἐμβολιασμένους, ἀπὸ τίς ὁποῖες κάποιες κατέληξαν σὲ νοσοκομειακὴ περίθαλψη. Παρόμοια ἀποτελέσματα παρουσίασαν καὶ οἱ ἄλλες ἐταιρεῖες.

Ὡς ἄλλος βασικὸς στόχος τοῦ ἐμβολιασμοῦ διακηρύχθηκε ἡ ἐμπόδιση τῆς ἐξάπλωσης τοῦ ιοῦ, πού ἀποδείχθηκε ὅμως ὡς παραμῦθι. Διότι τὰ ἀντισώματα πού παράγονται μὲ τὰ ἐμβόλια κυρίως κυκλοφοροῦν στὸ αἷμα. Ἐκεῖ πού χρειάζονται, στὸ ἀναπνευστικὸ σύστημα, εἶναι πολὺ μειωμένη ἡ παρουσία τους καὶ ἄρα δέν μπορούν νὰ παρεμποδίσουν τὴ μόλυνση ἀπὸ τὸν ἰό. Ἀντίθετα οἱ βαριές παρενέργειες σὲ αὐτὸ τὸ πρῶμο στάδιο ἐλέγχου τῶν ἐμβολίων ἤδη τότε παρέπεμπαν στὸν ὑψηλὸ γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων κίνδυνο τῆς δημιουργίας θρόμβων στὸν ἐγκέφαλο, στὸν ὁποῖο ὅμως ἀπὸ ἐγκληματικὴ ἀμέλεια δέν δόθηκε βαρῦτητα (σ. 131-148).

Τὸ Ἰσραὴλ ὡς πρότυπο;

Μὲ τὸ Ἰσραὴλ, τὸ ὁποῖο ξεκίνησε ἤδη στίς 19 Δεκεμβρίου τοῦ 2020 τὸν μαζικὸ ἐμβολιασμό, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία μιὰ χώρα δέχθηκε νὰ μετατρέψει τὸ πληθυσμὸ της σὲ ἐργαστήριο πειραματισμοῦ. Τὸ φανερῶνει ἡ πρακτικὴ αὐτοῦ τοῦ κράτους, νὰ παρέχει ἐξ ἀρχῆς ἀπευθείας στὴ Pfizer τὴ συλλογὴ τῶν ἱατρικῶν στοιχείων τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Κυριολεκτικὰ ἐκπληξῆ προκάλεσε τὸ γεγονός, ἤδη στὰ μέσα Φεβρουαρίου μὲ ἓνα ποσοστὸ ἐμβολιασμοῦ περίπου τοῦ 30% τοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι μὲ τὴν ἑναρξὴ τοῦ

έμβολιασμού παρατηρήθηκε μία έκρηξη των κρουσμάτων και των νεκρών με ή από COVID-19. Ίδιως στους ανθρώπους κάτω των 60 ετών, που είχαν έμβολιαστεί, καταγράφηκε μία συνεχής αύξηση περιπτώσεων COVID-19 που κατέληξε ανά εβδομάδα στα νοσοκομεία (310 στις 18.12.2020 και 519 στις 16.02.2021) όπως και βαρειών περιπτώσεων COVID-19 (149 και 292 αντίστοιχα). Παρά τα δεδομένα αυτά ασκήθηκε όλο και πιο έντονη πίεση για έμβολιασμό, σε σημείο μάλιστα ώστε πολίτες να προσφύγουν έναντι-ον του κράτους τους στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης με την κατηγορία της παραβίασης της πρώτης αρχής του Κώδικα της Νυρεμβέργης. Ένώ η αρχή αυτή ορίζει την ελεύθερη συναίνεση των ανθρώπων ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη συμμετοχή σε πείραμα, ο πληθυσμός στην χώρα τους δεν ενημερώθηκε ποτέ για τον πειραματικό χαρακτήρα του έμβολιασμού. Επί πλέον η στέρηση δικαιωμάτων σε ανεμβολίαστους πολίτες αποκλείει την έκδοχή της ελεύθερης συναίνεσης (σ. 149-152).

Η παραζάλη του έμβολιασμού ανάμεσα στην ευτυχία και δυστυχία

Ήδη προς το τέλος του 2020 και ιδίως από τις αρχές του 2021 πολλοί ιατροί και επιστήμονες έθεσαν όλο και πιο έντονα τό ερώτημα, τόσο για την αποτελεσματικότητα των εμβολίων, διότι σε χώρες με ύψηλά ποσοστά έμβολιασμού παρατηρήθηκαν εμφανώς αυξημένες περιπτώσεις θανάτων με ή από COVID-19, όσο και για την επικινδυνότητα του μαζικού έμβολιασμού. Δύο μόνο μήνες έμβολιασμών επέφεραν στις Ήνωμένες Πολιτείες και στην Ευρώπη πάνω από 3000 νεκρούς και χιλιάδες σοβαρών παρενεργειών. Στο Ίνστιτούτο Paul Ehrlich, που είναι στη Γερμανία υπεύθυνο για έμβολια και βιοϊατρικά φάρμακα, καταγράφηκαν μέχρι τις αρχές Μαρτίου 330 θάνατοι σχετικά με τον έμβολιασμό έναντι του ιού Κορώνα, περισσότεροι απ' ότι σε όλους τους άλλους έμβολιασμούς μαζί στο διάστημα των ετών 2000 έως 2020 (206). Αυτό τό φαινόμενο των θανάτων και πολύ σοβαρών παρενεργειών σε όλη την Ευρώπη παρακίνησε μία ομάδα ιατρών και επιστημόνων να απευθύνουν επιστολή προς τον Ευρωπαϊκό Όργανισμό Φαρμάκων (EMA) με κύριο αίτημα, να αποτραπεί από τις παρενέργειες των έμβολιασμών τό ένδεχόμενο δημιουργίας θρομβώσεων λόγω του μεγάλου κινδύνου για την υγεία και τη ζωή των έμβολιασμένων.

Ο αποκλεισμός αυτού του κινδύνου μπορούσε να γίνει με μία απλή εργαστηριακή εξέταση, τον προσδιορισμό των δ-διμερών στο αίμα των ανθρώπων που ασθένησαν μετά τον έμβολιασμό. Μία αύξηση των δ-διμερών, οι όποιοι, σε υγιείς ανθρώπους, εμφανίζονται μόνο σε πολύ χαμηλές ποσότητες, είναι ή απόδειξη δημιουργίας θρόμβων. Όντως παρατηρήθηκε αυτή ή μεγάλη αύξηση των δ-διμερών σε νεώτερους ανθρώπους που είχαν έμβολιαστεί και στη συνέχεια είχαν ασθενήσει σοβαρά, ή και πεθάνει από βαριά αιμοστασιοπάθεια (δυσλειτουργία του συστήματος αίμοστασης). Έτσι, αρχικά στις 11 Μαρτίου στη Δανία και Αυστρία

καί ἐλάχιστα ἀργότερα καί σέ ἄλλες χῶρες, ἀπαγορεύτηκε ἡ παροχή τοῦ ἐμβολίου AstraZeneca, γιά νά ἐπιτραπεί ὁμως πάλι μετά ἀπό λίγες μέρες ἀπό τόν EMA. Ο EMA σέ 17 περιπτώσεις ιδιαίτερα βαριάς αἰμοστασιοπάθειας μέ 9 θανάτους σέ ἀνθρώπους κάτω τῶν 50 ἐτῶν, δέν μποροῦσε νά ἀποκλείσει τή σχέση τοῦ ἐμβολιασμοῦ μέ τή δυσλειτουργία αὐτή, ἀλλά ἔκρινε τήν ὠφέλεια τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἔναντι αὐτοῦ τοῦ μικροῦ ρίσκου (20 ἑκατομμύρια ἐμβολιασμένους) ὡς πολύ ἀνώτερη. Πρέπει βέβαια νά σημειωθεῖ ἐδῶ, ὅτι ὁ EMA μέτρησε μόνο τίς περιπτώσεις οἱ ὁποῖες ἦταν ιδιαίτερα βαριές καί στίς ὁποῖες ἡ σχέση μέ τόν ἐμβολιασμό ἦταν ἀπόλυτα ἐμφανής. Πόσες ἄρα ἄλλες περιπτώσεις ὑπῆρχαν πού δέν συσχετίστηκαν; Καί ἐπίσης ὁ EMA ἀναφέρθηκε μόνο σέ δύο μορφές αἰμοστασιοπάθειας καί ὄχι σέ τόσες ἄλλες, οἱ ὁποῖες δέν ἀναγνωρίζονται ὡς συνέπειες ἐμβολιασμοῦ καί ἄρα δέν ἀναφέρονται, ὅπως π.χ. πνευμονική ἐμβολή, πνευμονική ἀνεπάρκεια, καρδιακή προσβολή, ἐγκεφαλικό, παράλυση νεύρων.

Πέθαναν 52 ἄνθρωποι κάτω τῶν 60 ἐτῶν σέ διάστημα 5,5 μηνῶν (1/1/21 ἕως 15/6/21) στή Γερμανία χωρίς ὑποκείμενα νοσήματα μέ ἢ ἀπό COVID-19. Ἐάν ἀπό τά 20 ἑκατομμύρια ἐμβολιασμένων (Μάρτιος τοῦ 2021) τά 10 ἑκατομμύρια ἦταν κάτω τῶν 60 ἐτῶν καί σέ αὐτά ἀντιστοιχοῦν οἱ προαναφερόμενοι 9 θάνατοι, τότε στήν περίπτωση πού τελικά θά ἐμβολιαστοῦν τά 60 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων πού εἶναι κάτω των 60 ἐτῶν προφανῶς θά πεθάνουν πολλαπλάσιοι τῶν 52!

Μεγάλο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει καί μιᾶ σύγκριση τῶν θανάτων, πού ἔγινε σέ 400 ἐπαρχίες τῆς Γερμανίας σέ ἀνθρώπους ἄνω τῶν 80 ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι ὅπως εἶναι γνωστό ἐμβολιάστηκαν πρῶτοι. Διαπιστώθηκε στίς περισσότερες ἐπαρχίες ὅτι οἱ θάνατοι στό χρονικό διάστημα δύο μηνῶν ἀπό τίς 27/12/20 ἕως 28/2/21 ἦταν τουλάχιστον τόσοι ὅσοι στό χρονικό διάστημα ὅλου τοῦ προηγούμενου ἔτους, δηλ. ἀπό τήν 1/1 ἕως 26/12/2020. Μάλιστα σέ 51 ἐπαρχίες ἡ θνησιμότητα ἦταν τετραπλάσια καί σέ 22 ἐπαρχίες ἑξαπλάσια μέχρι δεκαπλάσια (σ. 153-163)!

Τά χαμένα ἔτη ζωῆς

Ἰδιαίτερα παραπλανητικά εἶναι ὅλα ἐκεῖνα πού λέγονται γιά τή μείωση τοῦ προσδόκιμου ζωῆς λόγω COVID-19. Οἱ σχετικές μελέτες ἀγνοοῦν, ὅτι τό προσδόκιμο τῆς ζωῆς ἐνός ἀνθρώπου πού φθάνει σέ κάποια ἡλικία ἐξαρθᾶται σέ μεγάλο βαθμό ἀπό τά ὑποκείμενα νοσήματα πού ἔχει. Σχεδόν σέ ὅλες τίς περιπτώσεις θανάτων μέ ἢ ἀπό COVID-19 διαγνώστηκαν τουλάχιστο ἓνα ἢ καί πολλά ὑποκείμενα νοσήματα. Ἀπό 618 θανάτους, πού ἐξετάστηκαν στό νεκροτομεῖο τοῦ Ἀμβούργου, μόνο ἓνας συνέβη χωρίς ὑποκείμενο νόσημα (σ. 165-166).

Τό κῆμα καί ἄλλο ἓνα καί ἄλλο ἓνα

Στόν καιρό τῆς «πανδημίας» COVID-19 κάποιοι ἰολόγοι τρομά-

ζουν τούς ανθρώπους συνεχώς με άλλα κύματα πού έρχονται. Ανέκαθεν υπήρχαν οί κύκλοι τών ιώσεων τούς χειμερινούς μήνες, τών ιών τής γρίπης κυρίως τούς μήνες Δεκέμβριο μέχρι τόν Μάρτιο καί τών ιών Κορώνα από τόν Οκτώβριο/Νοέμβριο μέχρι τόν Μάρτιο. Μήπως αυτό τό δεδομένο άλλαξε μέ τόν νέο ίό SARS-CoV-2 ή πρόκειται νά αλλάξει μέ τίς μεταλλάξεις του ίου; Ποτέ στό παρελθόν δέν έγινε λόγος για τό πρώτο, δεύτερο ... δέκατο ... κύμα. Τώρα οί κρατικοδίαιτοι ιολόγοι μās μάθανε, μέ φόβο νά περιμένουμε τό επόμενο (τσουνάμι) κύμα. Καί ο φόβος καλλιεργείται έντεχνα μέ τά αύξημένα κρούσματα. Οί συγγραφείς χαρακτηριστικά μιλούν για «**πανδημία του έργαστηρίου**» (σ. 168), επειδή παράγεται μέ τόν αύξημένο αριθμό τών τέστ. Ώς χρήσιμο εργαλείο για τήν παραγωγή του επιδιωκόμενου τρόμου στόν πληθυσμό αποδείχθηκε ή Ίσπανική γρίπη του 1918. Έκει, τό λεγόμενο δεύτερο κύμα στοίχισε 40 μέ 50 εκατομμύρια θανάτους, κυρίως νέων ανθρώπων. Αλλά υπήρξε όντως δεύτερο κύμα, πού προκλήθηκε από τόν ίδιο ίό; Η ιολογία ως επιστήμη ήταν ακόμα στίς αρχές της. Μόνο ύποθέσεις μπορούν νά γίνουν. Μήπως οί πολλοί θάνατοι, ιδίως ανάμεσα σέ απόλυτα υγιείς Αμερικανούς στρατιώτες, στό λεγόμενο δεύτερο κύμα όφείλονται στην μεγαλύτερη έκστρατεία έμβολιασμού όλων τών εποχών τό καλοκαίρι του 1918, όπου 4 εκατομμύρια στρατιώτες έμβολιάστηκαν έναντίον του τύφου; Τά παραδοσιακά έμβόλια περιέχουν ενισχυτές πού προκαλούν τό ανοσοποιητικό σύστημα στή δημιουργία αντισωμάτων. Μήπως ή τόσο μεγάλη προτροπή του ανοσοποιητικού συστήματος σέ περίπτωση προσβολής του πνεύμονα μέ ίούς αποδεικνύεται επικίνδυνη; Πάντως πέρα από τό ως σήμερα άδιευκρίνιστο δεύτερο κύμα τής Ίσπανικής γρίπης ένα δεύτερο κύμα μιās επιδημίας ποτέ δέν έχει καταγραφεί, ποτέ δέν υπήρξε. Ο λόγος είναι απλούστατος: Τό ανοσοποιητικό μας σύστημα χωρίς καμία δική μας συμβολή μās προστατεύει απ' αυτό. Έτσι πάντα λειτούργησε καί έτσι θά λειτουργεί καί στό μέλλον (σ. 167-172).

Μεταλλάξεις

Γενικά ως προς τίς μεταλλάξεις του ίου SARS-CoV-2, πού επικαλούνται τά μέσα ενημέρωσης καί οί πολιτικοί, για νά προκαλέσουν έκ νέου πανικό καί νά δικαιολογήσουν νέα μέτρα, έπισημαίνουν οί συγγραφείς: Η ύπαρξη μεταλλάξεων για τό SARS-CoV-2, οί όποιες εν τώ μεταξύ πρέπει νά είναι άμέτρητες, είναι τό πιό φυσικό πράγμα στόν κόσμο. «Η αναζήτηση μεταλλάξεων του ίου Κορώνα είναι άνευ νοήματος. Είναι σαν νά μετρήσει κανείς χορταράκια». Οί μεταλλάξεις δέν μπορούν νά άποτραπούν, κατά κανόνα δέν είναι επικίνδυνες καί, φυσικά, ή καθιέρωση νέων μέτρων μέ δικαιολογία τίς μεταλλάξεις δέν έχει κανένα νόημα (σ. 173-176).

Συνθήματα σέ όλα τά κανάλια – Σέ ποιόν νά πιστέψουμε;

Χαρακτηριστικό του κατακλυσμού ειδήσεων πού έχει νά ύποστει ό πολίτης σχεδόν δύο χρόνια τώρα, είναι οί μισές αλήθειες καί ή παρα-

πληροφόρηση. Ένα μόνο, ίσως το πιο ένδεικτικό, παράδειγμα: Η θετική ένδειξη του RT-PCR-Test δεν είναι απόδειξη μόλυνσης αν και όλες αυτές οι περιπτώσεις προσμετρούνται στα κρούσματα (σ. 177-178).

Ο φόβος ως εργαλείο εξουσίας;

Ο φόβος, όπως είναι γνωστό, περιορίζει την παρατηρητικότητα και τη σκέψη, εμποδίζει τη διεξαγωγή σωστών συμπερασμάτων. Έτσι ο συλλογικός φόβος αποδεικνύεται χρήσιμο εργαλείο της εξουσίας για την αλλοίωση της πραγματικότητας. Το φανερώνει ο στρατηγικός χάρτης του Υπουργείου Έσωτερικών της Γερμανίας από την άνοιξη του 2020. Σύμφωνα με το χειρότερο σενάριο, που αποτυπώνει αυτό το έγγραφο τα θύματα του φονικού ιού θά μπορούσαν να είναι ένα εκατομμύριο. Ός αποτελεσματικές εικόνες για την επιθυμητή πρόκληση σόκ στον πληθυσμό επιλέχθηκαν:

1. Συγγενείς που προσκομίζουν βαριά ασθενείς στα νοσοκομεία, τα όποια όμως αδυνατούν να τα δεχθούν με αποτέλεσμα να πεθάνουν βασανιστικά στο σπίτι από έλλειψη οξυγόνου.

2. Η ένοχη παιδιών, τα όποια, επειδή π.χ. ξέχασαν μετά το παιχνίδι να πλύνουν τα χέρια τους, μόλυναν τους γονείς τους με αποτέλεσμα να πεθάνει ένας γονέας βασανιστικά στο σπίτι.

3. Η δαμόκλειος σπάθη των μακροχρόνιων επιπτώσεων, ή όποια – παρά το γεγονός, ότι πρόκειται μόνο για μεμονωμένες περιπτώσεις – αιωρείται πάνω από όλους που νόσησαν.

4. Επί πλέον η ένθυσση της Ισπανικής γρίπης.

Από το επίσημο Ίνστιτούτο της Γερμανίας για την προφύλαξη ασθενειών, δηλαδή το Ίνστιτούτο Robert Koch (IRK), ζήτησε η Κυβέρνηση στρατηγική πυξίδα και ο στρατηγικός αυτός χάρτης-μοντέλο για μέτρα προφύλαξης, απέτέλεσε στη συνέχεια το θεμέλιο για τα LOCKDOWN!

Γνωματεύσεις από «ειδικούς», που παρήγγειλε η πολιτική για να εξασφαλίσει την επίφαση της επιστημονικότητας, λειτούργησαν ως άλλοθι της πορείας που είχε χαραχτεί για την «πανδημία». Στη Γερμανική πολιτική σκηνή επικρατεί η «όρχηστρα του πανικού» με παίκτες διακεκριμένους πολιτικούς. Και ως σήμερα «η πολιτική της συμφοράς επιμένει στην πορεία της αυθαιρεσίας και της άγνοιας, ή όποια στοιχίζει ανθρώπινες ζωές και ύπαρξεις» (σ. 182-183).

Τό IRK, αντί για υπεύθυνη ενημέρωση, παρέχει στην πολιτική ήγηση της χώρας απλώς αριθμούς. Υπεύθυνη ενημέρωση θά ξεκινούσε με τη διασαφήνιση, ότι **τά λεγόμενα κρούσματα δέν ταυτίζονται με τίς μολύνσεις,** αλλά είναι μόνο αποτελέσματα τέστ, ότι **τό ύψος των αριθμών εξαρτάται από τόν αριθμό των διεξαχθέντων τέστ,** ότι **άλλο είναι η μόλυνση και άλλο η νόσηση.** Στην αρχή της εμφάνισης του ιού, όταν

είχε σημασία νά διαπιστωθεί, πόσοι άνθρωποι είχαν προσβληθεί από τον ιό χωρίς νά παρουσιάζουν συμπτώματα, τά τέστ έγιναν μόνο σέ αυτούς πού είχαν συμπτώματα! Όταν μέ τήν έναρξη του καλοκαιριού έξαφανίστηκαν οί ιοί Κορώνα καί είχε νόημα νά διεξάγονται τά τέστ μόνο σέ αυτούς πού παρουσιάζαν συμπτώματα – υπενθυμίζουμε ότι τά θετικά άποτελέσματα τών τέστ εκείνη τήν περίοδο σύμφωνα μέ τό IRK είναι κατά 98% λανθασμένα – οί άριθμοί τών τέστ άνυψώθηκαν στά έκατομμύρια! Πού βρίσκεται σέ όλα αυτά ή έπιστήμη;

Έτσι οί άριθμοί, πολύ περισσότερο άκόμα μετά τήν εμφάνιση τών τέστ γρήγορων άποτελεσμάτων (ράπιντ τέστ καί selftest) πού παρουσιάζουν άκόμα μεγαλύτερη άνακριβεια στά θετικά άποτελέσματα, υπηρέτουσαν τήν πολιτική σκοπιμότητα τών πολλαπλών κυμάτων καί τών αντίστοιχων μέτρων. Πρός τί λοιπόν αυτή ή παράνοια του κυνηγιού του ιού SARS-CoV-2 καί ή άπόλυτη δυσαναλογία τών δρακόντιων μέτρων μέ τά άποτέλεσμα πού φέρουν; (σ. 179-191)

Κατάργηση τής Δημοκρατίας;

Στήν εποχή τής “πανδημίας” οί άνθρωποι βιώνουν τήν κατάργηση βασικών δικαιωμάτων, στέρηση τής έλευθερίας, άπαγόρευση ταξιδιών κ.α., χωρίς καμία άναγκαιότητα, ή όποία θά μπορούσε νά θεμελιωθεί έπιστημονικά. Άκόμα καί τήν έλευθερία του λόγου στερήθηκαν οί πολίτες τών σύγχρονων δημοκρατιών. Όταν ή θεώρηση τών πραγμάτων δέν ταιριάζει μέ αυτό πού επιβάλλει ή πολιτική μέσω τών Μέσων Ένημέρωσης, αυτή δυσφημείται. Οί πολίτες πού άσκούν κριτική άπολύονται ή τιμωρούνται μέ άλλο τρόπο. Άκόμα καί τό δικαίωμα στή διαδήλωση άφαιρείται ή περιοκόπτεται. Ο Τύπος καί ή Τηλεόραση μέ όλα τά Μέσα πού διαθέτουν, διασύρουν τούς διαδηλωτές (σ. 193-194).

Σέ αυτή τήν κατάργηση βασικών δικαιωμάτων τών πολιτών οί έπίσημοι εκπρόσωποι τής δικαστικής έξουσίας σιωπούν ή κάνουν δηλώσεις, όπως ό πρόεδρος του Συνταγματικού Δικαστηρίου τής Όμοσπονδίας (Bundesverfassungsgericht), πρώην βουλευτής του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος καί τό 2018 ύποψήφιος τής Καγκελαρίου Μέρκελ για τό άνώτατο αυτό άξιωμα: «Όποιος χαρακτηρίζει τό παρόν ως “δικτατορία”, σχετικοποιεί τήν κυριαρχία τών Ναζί καί δυσφημεί τήν καλύτερη δημοκρατία τής Ίστορίας μας». Οί συγγραφείς άπαντούν στήν δήλωση αυτή μέ τό έξής έρώτημα: «Μιά δήτην “πανδημία”, χωρίς υπερθνησιμότητα, μέ άδεια Νοσοκομεία –μέ κατάργηση όμως τών βασικών δικαιωμάτων – αυτό άποτελεί για έναν άνώτατο Συνταγματικό Δικαστή τήν καλύτερη δημοκρατία τής Ίστορίας;» (σ. 195-196).

Ός προς τούς ιατρούς καί τούς ειδικούς έπιστήμονες έπισημαίνουν οί συγγραφείς τήν φοβερή πίεση, πού άσκειται εκ μέρους τής πολιτικής έξουσίας. Ίδιαίτερα στους νεώτερους, ό φόβος είναι κυρίαρχος. Στίς κλινι-

κές οἱ ἀπειλές εἶναι ξεκάθαρες: «Μία λέξη – τέλος καριέρας». Ὑπῆρξαν περιστατικά κατ’ οἶκον ἐρευνῶν σέ ἰατρούς, πού κατηγοροῦνταν γιά «ἐκδοση πλαστῶν πιστοποιητικῶν» σέ φιλικά τους πρόσωπα. Ὅχι λίγοι ἀστυνομικοί, ἀλλά μιά ὀλόκληρη ὁμάδα, σάν νά ἐπρόκειτο γιά ἐπικίνδυνο ἐγκληματία, εἰσέβαλαν στό Ἰατρεῖο ἀλλά καί σέ ἰδιωτικούς χώρους αὐτῶν τῶν ἰατρῶν. Ταυτόχρονα, ὅμως, δημιουργήθηκαν σωματεῖα καί ἐνώσεις πού προβάλλουν ἀντίσταση, ὄχι μόνο στή Γερμανία ἀλλά καί διεθνῶς, καί ἀπαιτοῦν τήν ἄμεση ἄρση ὅλων τῶν μέτρων καί τήν εἰδική προστασία μόνο τῶν ὁμάδων ὑψηλοῦ κινδύνου. Ἐνῶ διχάζεται ἡ κοινωνία καί μαζί της ἰατροί καί εἰδικοί ἐπιστήμονες, ἡ μόνιμη παράκληση γιά ἐπιστημονικό διάλογο ἀγνοήθηκε ἐπίμονα ἀπό τοὺς συμβούλους τῆς κ. Μέρκελ καί γενικά ἀπό τήν πολιτική ἐξουσία (σ. 197-200).

Στό λαό παρατηρεῖται ἔντονα ἡ νοοτροπία τῆς ἀγέλης. Παρότι ἡ “πανδημία” COVID-19 ἐδῶ καί ἀρκετό καιρό ἔχει ἀποδειχθεῖ ὡς ἀπάτη, πολλοί ἄνθρωποι τήν ἀποδέχονται ἀκόμα καί ἀρνοῦνται νά ἀσχοληθοῦν κριτικά μέ τά δεδομένα. Ἐπίσης βαρύνει ἰδιαίτερα ἡ παγκόσμια ἐνορχήστρωση στό ζήτημα τῆς “πανδημίας”. Εἶναι ἀπίστευτο ἀλλά ἀληθινό. Ἐπί δεκαετίες, αὐτό τό παρανοϊκό σενάριο εἶχε προετοιμαστεῖ καί τώρα ἐξελίσσεται ἡ παγκόσμια ἄσκηση, ἀκριβῶς σύμφωνα μέ τίς προσομοιώσεις τῶν διοργανωτῶν, τοῦ Κέντρου JohnHopkins, τοῦ Παγκοσμίου Οἰκονομικοῦ Φόρουμ (WorldEconomicForum) καί τοῦ Ἰδρύματος «Bill&MelindaGates». Πρὸς τά ποῦ, ὅμως, βαδίζει ἡ ἀνθρωπότητα, κυριαρχημένη ἀπό τό φόβο πού καλλιεργεῖται ἔντεχνα ἀπό μιά ἐλίτ εἰδικῶν καί πολιτικῶν; Εἶναι ἐμφανής ὁ πλήρης ἀπολυταρχισμός πού ἐπιδιώκεται (σ. 201-206).

Θέλουμε νά κλείσουμε τήν παρουσίαση αὐτοῦ τοῦ τόσο ἐμπεριστατωμένου καί πλούσιου σέ ἐπιστημονικά δεδομένα βιβλίου μέ τά ἀφυπνιστικά λόγια τῶν συγγραφέων:

«Ἐχει φθάσει ἡ ὕστατη ὥρα, γιά νά ξεπεράσουμε τίς φοβίες μας. Ἐχει φθάσει ἡ ὕστατη ὥρα, γιά νά μὴν ἀνεχτοῦμε πιά αὐτὴ τὴ λανθασμένη πολιτική. Ἐχει φθάσει ἡ ὕστατη ὥρα, γιά νά διεκδικήσουμε πάλι τὴν ἐλευθερία καί ἀξιοπρέπειά μας. Ἐχει φθάσει ἡ ὕστατη ὥρα, γιά νά σταματήσουμε αὐτὴ τὴν παράνοια. Ἐχει φθάσει ἡ ὕστατη ὥρα, γιά νά ἀρχίσουμε πάλι νά ζοῦμε»! (σ. 207).

Λέων Μπράνγκ

Δρ. Θεολογίας